

מסכת שביעית

פרק י

א. **שְׁבִיעִית**, מִשְׁמֶת אֶת הַמְלֹוה בָּשָׁטָר וְשַׁלְאָ בָּשָׁטָר. הַקְפָת
הַחֲנוֹת, אֵינֶה מִשְׁמֶת, וְאֵם עֲשָׂאָה מַלְוָה, הַרְיָה זֶה מִשְׁמֶט. רַبִי
יְהוֹדָה אָמֵר, הַרְאָשׁוֹן הַרְאָשׁוֹן מִשְׁמֶט. שְׁכִיר, אֵינוֹ מִשְׁמֶט,
וְאֵם עֲשָׂאָוֹ מַלְוָה, הַרְיָה זֶה מִשְׁמֶט. רַבִי יוֹסֵי אָמֵר, כָּל מְלָאָכָה
שְׁפֹסְקָת בָּשְׁבִיעִית, מִשְׁמֶת, וְשַׁאֲינֶה פּוֹסְקָת בָּשְׁבִיעִית, אֵינֶה
מִשְׁמֶת:

ב. הַשׁוֹחֵט אֶת הַפְרָה וְחַלְקָה בְּרָאֵשׁ הַשָּׁנָה, אֵם הַיְהָה הַחִדְשָׁ מַעֲבָר,
מִשְׁמֶט. וְאֵם לֹא, אֵינוֹ מִשְׁמֶט. הַאוֹגִיס, וְהַמְפַתָּה, וְהַמּוֹצִיא שֵׁם רֵע,
וְכָל מַעֲשָׂה בֵּית דִין, אֵין מִשְׁמֶטין. הַמְלֹוה עַל הַמְשֻׁכּוֹן, וְהַמּוֹסֵר
שְׁטוֹרוֹתָיו לְבֵית דִין, אֵינוֹ מִשְׁמֶטין:

ג. פְּרוֹזְבוֹל, אֵינוֹ מִשְׁמֶט. זֶה אֶחָד מִן הַדָּבָרִים שַׁהְתִּקְוָן הַלְלָה הַזָּהוּן,
כַּשְׁרָאָה שְׁגָמְנוּעָה הַעַם מַלְהָלּוֹת זֶה אֶת זֶה וְעוֹבְרִין עַל מַה שְׁכַתְוּב

**בפתחה (דברים טו) הושמר לך פון יהינה דבר עם לבבך בלייעל וגנו',
התקין הילל לפריזוביל:**

ד. זהו גופו של פריזוביל. מוסר אני לכם איש פלוני ופלוני
הציגים שבטמון פלוני, שכל חוב שיש לי, שאגבבו כל זמן
שארצה. והציגים חותמים למטה, או העדים:

ה. פריזוביל המקודם, כשר, ומה אחר, פסול. שטרី חוב המקודמים,
פסולים, ומה אחרים, כשרים. אחד לויה מחייב, כותב פריזוביל
לכל אחד ואחד. חמשה לוין מאחד, אין כותב אלא פריזוביל אחד
לכלם:

ו. אין כותבין פריזוביל אלא על קרקע. אם אין לו, מזקה הוא
בתוך שדהו כל שהוא. היה לו שדה ממושכנת בעיר, כותבין עליה
פריזוביל. רבינו חצפית אומר, כותבין לאיש על נכסיו אשתו,
וליתומים על נכסיו אפוטרופין:

ז. כוורת זברים, רבינו אליעזר אומר, הרי היא קרקע, וכותבין
עליה פריזוביל, ואייננה מקבלת טמאה במקומה, והרודה ממנה
בשבת חיב. וחכמים אומרים, אייננה קרקע, ואין כותבין עליה
פריזוביל, ומתקבלת טמאה במקומה, והרודה ממנה בשבת, פטור:

ה. הַמְּחֹזֵיר חֹב בָּשְׁבִּיעִית, יֹאמֶר לוֹ מִשְׁמֶט אָנִי. אָמֶר לוֹ אֲפָלָ פִּי
כֵּן, יַקְבִּיל מִפְּנָנוֹ, שָׂגָגָמֶר (דברים טו) וְזֹה קָבֵר הַשְּׁמֶטֶה. כִּיּוֹצֵא בּוֹ,
רוֹצֵחַ שְׁגָלָה לְעִיר מִקְלָט וְרָצְוּ אֲנָשִׁי הָעִיר לְכַבְּדוֹ, יֹאמֶר לָהֶם,
רוֹצֵחַ אָנִי. אָמְרוּ לוֹ, אֲפָלָ פִּי כֵּן, יַקְבִּיל מִתְּהָם, שָׂגָגָמֶר (שם יט)
וְזֹה קָבֵר הַרְוֹצֵחַ:

ט. הַמְּחֹזֵיר חֹב בָּשְׁבִּיעִית, רֹיחַ חִכְמִים נוֹחָה מִפְּנָנוֹ. הַלֹּה מִן הַגָּר
שְׁגַתְגִּירֹו בְּנֵיו עַמּוֹ, לֹא יְחֹזֵיר לְבָנֵיו. וְאִם הַמְּחֹזֵיר, רֹיחַ חִכְמִים נוֹחָה
מִפְּנָנוֹ. כָּל הַמְּטֻלְּלִין, נִקְנִין בְּמִשִּׁיכָה. וְכָל הַמְּקִיִּים אֶת ذְּבָרוֹ, רֹיחַ
חִכְמִים נוֹחָה מִפְּנָנוֹ: